

Meisjes zien ergste op tegen gearrangeerd huwelijk

Ron Vlaar in India

Voetballer Ron Vlaar brengt een bezoek aan enkele hulpprojecten van Yojana in India. Voor het Noordhollands Dagblad brengt hij verslag uit van zijn ervaringen.

Een vrouwengroep in Hospet.

FOTO YOJANA

We zijn nu in Hospet. Hier werkt Bosco, de lokale Indiase partner van Yojana, voor kindarbeiders. We bezochten de open ijzermijnen waar veel kinderen werkten tot die illegale mijnen werden gesloten. Wat een troosteloze bende. Grote gaten in de grond waar de ouders grote brokken erts uit groeven die de kinderen dan met hamers in kleine stukken hakten. Tientallen trucks haalden het erts op en veroorzaakten, zeker in dit droge gebied, enorme stofwolven. Rood stof dat de kinderen van buiten, maar ook van binnen bedekte.

Gelukkig zijn er veel gered en aan een schoolcarrière begonnen. Bosco steunt ook vrouwengroepen. De vrouwen komen wekelijks bijeen. Ze sparen steeds een klein bedrag en het spaargeld dient als onderpand voor een banklening. Met die banklening starten ze dan een kleine activiteit om geld te verdienen. Ze maken bijvoorbeeld pickles of kopen een naaimachine. Maar de vrouwen praten ook met elkaar over problemen. Ze vinden het belangrijk dat hun dochters naar school gaan. Maar als we ze vragen of die dochters zelf hun

levenspartner mogen uitkiezen, zeggen de moeders dat de ouders die keuze zullen maken omdat dat het beste is voor hun kind. En omdat dit traditie is.

Later praten we met een groepje meiden, zo tussen de 14 en 16 jaar, dat bij Bosco naar school gaat. Slimme meiden zijn het. Ze vertellen dat ze heel anders wor-

den behandeld dan hun broers. Ze mogen van hun ouders geen spijkerbroek dragen; alleen traditionele kleding. Ze mogen het huis alleen uit om naar school te gaan. Ze mogen thuis geen vragen stellen. Ze mogen al helemaal niet omgaan met jongens en vertellen dat de meeste jongens ieder vriendelijk gebaar verkeerd uitleggen. Maar het ergste zien ze op tegen het gearrangeerde huwelijk. „Weet u meneer, we moeten trouwen met een man die we meestal pas op de huwelijksdag zien. Jullie helpen ons met programma's om beter na te denken over dingen en daar zijn we echt heel blij mee. Maar zouden jullie alsjeblieft ook eens zulke programma's voor onze ouders willen maken?” Daar gaan Yojana en Bosco zeker nog meer aandacht aan besteden. Dit zijn wel momenten waarop je denkt dat er veel is gedaan, maar dat er nog ontzettend veel moet gebeuren.